

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

HEINRICI EICHEN

Bernburgensis,

ELEGIA

Ad

ILLVSTRISSIMVM
PRINCIPEM IOHANNEM

GEORGIVM, PRINCIPEM AN-

haltinum, Comitem Ascaniæ, Dominum in
Seruesto & Bernburgo, &c. Dominum
suum clementissimuni,

IMMATVR OS ILLVSTRISSIMÆ
ET VNICE ADAMATAE CONIV-
gis obitus deplorantem.

In Zoilum.

Velle meos Elegos, mibi nil, modo velle, nocebis,
Velle quoad visum, me nihil ista mouent.

SERVESTÆ

Excudebat Bonaventura Faber.

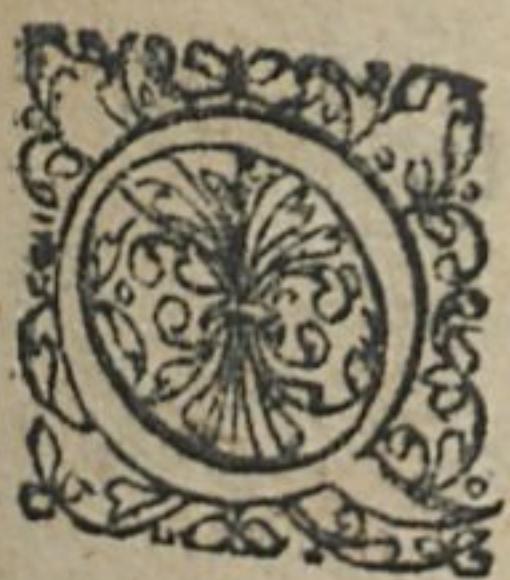
Anno M. D. XCIII.

Dr. Georgio Bang
am hia ergo

EPIGRAMMA

Q*Ui prius o Princeps tibi leta sonare parabam,*
Proh dolor, ex vita raptam marita vetat.
Nunc tibi mæsta cano, non quò magis inde graueris,
Sed supero fultus robore damna leues.
Ergo parumper ades, numeros nec respue nostros,
Materiam tristem tristia verba decent.
Et placuit tenui hoc in carmine ludere plectro,
Hac sua deduxit Tristia Naso lyra.
Materia quadret scriptum vult Flaccus in arte,
Hos ego, quis prohibet? sector amoq^z viros.
Fors meliora dabo, tenue hoc nunc accipe munus,
Et mihi, o princeps nunc, ut E³ ante, faue.

ELEGIA.

Vam pateat tumidis immensus flatib. Orbis,
Quā sit nostra frigax, & breue vita bonū :
Quā sors dura nimis nunc hinc nūc inde va-
Et maneat nullo certa tenaxq; loco. (getur,
Fata fidem faciunt nostris ~~sunt~~ lubrica rebus, ~~sunt~~
Hoc probat Ascanij fida marita Ducis.
Mutuus hos thalamus, mens hos sincera ligabat,
Et concors pietas, nec dubitatus amor.
Coniugium hoc ergo fœlix D E V S esse iubebat,
Hasque pia sicut crescere prole faces.
Aspirat primo D E V S & fortuna labori,
Christe, tua bellè tunc ope cedit opus.
Nunc iterum tumido fert viuida semina ventre,
Iam iam soluit onus viscera, lucta venit.
Lucta venit, dolor augetur, sua spicula Lethum
Infert, iam medica plus valet arte malum.
Iam venit atra dies, & ineluctabile tempus,
Mortis in hac verè iam dominatur opus.
Hæc mala dum tolerat, nec spes datur vlla salutis,
Divinam in medijs nixibus oratopem.
Et Christi meritis casus, animumque labantem
Sustinet, istantis ara reperta malis.
Huic intenta ~~lunæ~~, mox molliter expirauit,
Alipedes præstò sunt, animamque tegunt,

Proh dolor, ah tam sœua satis quis funera fando
    Explicit, aut madidis sat fleat ista genis.
Nunc cādis ah clari flos & decor unus Anhalti,
    Ah insperata nunc nece rapta cadis.
Non tamen alma tui morietur gloria facti,
    Sed tua posteritas aetæ fidemq; canet.
Hoc meruit Virtus, huic nil obstabit in æuum,
    Effugietq; tui tristia fata rogi.
Tu genere Heroo surgis, tibi nobile pectus,
    Nec vigor ille tua nobilitate minor.
Te commendarunt pietas, mens nescia fastus,
    Qua miseri miserias es miserata vices.
Prætereo mores placidos, vultusq; pudicos,
    Te decuit nulla factus ab arte color.
Eheu quod nulli fas dura recludere fata,
    Nec datur Orpheo tereuocare lyra:
O sfera mors quid agis, precibus non flecteris ullis,
    Omnis ad arbitrium statq; caditq; tuum.
Si libet & nobis est tanta nocere voluptas,
    Lædito quos rectum lædere iusque sinunt.
Mox mox, nè noceant nobis, auferto Tyrannos,
    Hæc dato, non debent viuere, monstra neci.
Esse boni stulos liceat, cur destruis illos,
    Quorum Vita decens, & sine labe manet?
Verum quid loqnor, aut ubi sum? cur funera plango?
    Funera nil animæ iam nocuere tuæ,

Certus

Certum est, malle Deum per funera poscere fontes,
Quid tamen in fidos mors, rogo, iuris habet?
O miseris, si non prius exhalare daretur,
Quam daret extremos buccina mota sonos:
Heu quā nos premerent Syrtes, quā mille Charybdes,
Quot nobis strueret dira Chimæra dolos.
Clemens ergo D E V S, fatum miseratus acerbum,
Abbreuiat vitæ stamina, damna fugat.
Abbreuiat vitam, ne nos malus imbuat error,
Ne perdant animam dogmata praua piam:
Ne nos, degenero cum pœnam ex sanguine poscit,
Effera commoti destruat ira Dei.
Sic quoq; & illa cadit, multis exemta periclis,
Illa Deo Verè sic statuente cadit.
Eius in arbitrio sunt omnia viscera terræ,
Hoc sine nec minimus statque caditque pilus.
Cumq; suas habeat diuina potentia causas,
Cur varijs sanctos hoc premat orbe malis.
Non tamen his ferulis sæuis nos cædit ut hostis,
Non ita, sed placidi more parentis agit.
Onunc fœlices nimium, sua si bona norint,
Cætus, quos mirè sic sator Orbis amat.
Nil Acheron poterit, nil mortis imago nocebit,
Sed datur his superi scandere tecta poli,
Atreprobis, licet hîc optata forte fruatur,
Et pia corda suis vexet vbiique dolis:

Attamen & tandem pereat, veterumque malorum
Supplicia in Stygio sat phlegetonte iuat.
Hæc sic Herois, vario quæ turbine mota,
Et tandem extremos iussa subire dies.
Nunc nemus Elysium, sacra nunc viridaria cœli
Lustrat, & aspectu gaudet ouatque Dei.
Proque malis paucis bona nunc tot mille reportat,
Proque suis lachrimis gaudia semper agit.
Huic iam parta quies, & nescia fallere vita,
Vita per æternos non peritura dies.
Hæc Dux dum reputas, tacita hæc dum mente volutas,
Intrepidos animos tela tot inter ale.
Erige te, remoue curas, non frangere luctu,
Et procul hoc præsens pelle repelle malum.
Non mirum est, tantos te non euincere casus,
Inque tuis lachrymas posse tenere malis;
Tristar is meritò, meritò tibi decidit imber,
Nam qua nulla tibi charior Vxor iabest:
Sed modus his lachrymis esto, procul exue curas,
Ne nimis eneruet corda grauata dolor.
Nam quid tam vano iuuat indulgere labori,
Quid iuuat immodico rore rigare genas?
Non prece non precio, ô Dux, reuocabitur vlo,
Qui Semel occubuit, non, mihi crede, redit,
Noctes atque dies patet atræ ianua mortis,
Sed reuocare gradus, hoc opus, iste labor,

Non

Non animis animus nostras inuisere terras,
His illic melior sors, & amœna quies.
Ergo quod Herois vita meliore potitur,
Hoc gratiamur ei pectore & ore bonum,
Nos decet, ut meritos cineri instauremus honores,
Exequiasque pias busta parata tegant,
Hoc ergo extremò, tibi quod donamus, habeto:
Busta tegant corpus, mens super astra volet.
Ille tuus cursus, tua iam fortuna peracta est,
Restat id & nobis: *Mors sua quenq^u, manet.*
Propterea vigili noctesque diesque labore
Expectemus eam: *Mors sua quenq^u, manet.*
Tu vero Pylios cum Dux expleueris annos,
Inuiles sociam cælica in arce tuam:
Tunc iterum vestras dabitur coniungere mentes,
Vlla nec has poterit dissoluisse dies,
Tunc lachrymis finis dabitur, curæque recedent,
Vota do, si votis consequar ista, sat est.

δοξα των θεων.

~~not bad~~

newspaper

newspaper

newspaper

Nr 1996.

8

3

nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln;

28a / 501996 /

V\$ 17 11/1

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

White

3/Color

Magenta

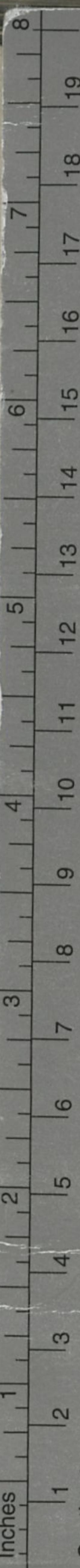
Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

HEINRICI EICHEN
Bernburgensis,

ELEGIA

Ad

ILLVSTRISSIMVM
PRINCIPEM IOHANNEM

GEORGIVM, PRINCIPEM AN-
haltinum, Comitem Ascaniæ, Dominum in
Seruesto & Bernburgo, &c. Dominum
suum clementissimuni,

IMMATVR OS ILLVSTRISSIMÆ
ET VNICE ADAMATAE CONIV-
gis obitus deplorantem.

In Zoilum.

Velle meos Elegos, mibi nil, modo velle, nocebis,
Velle quoad visum, me nihil ista mouent.

SERVESTÆ

Excudebat Bonaventura Faber.

Anno M. D. XCIII.

Dr. Georgio Bony
am 16. Mai 1890